

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

- Ce părere aveți, tovarăși?
- La țeluri mărețe, proiecte mari!

Scînteia
DIRECTIVELE
Congresului al III-lea al P.M.R.
pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965
și pentru programul economic de perspectivă
PROIECT

urzica

Mircea

Debutul

Debutul tinerei actrițe în primul ei rol principal era aproape. Nici un spectator nu știe ce înseamnă această zi pentru o actriță, despre care el, spectatorul, va spune la plecare: „Cine a fost, dragă, aia care a jucat în rolul principal?” „Nu știu, una tinăra! Merge!” Dar nimeni nu știe ce zile și ce nopți a avut ea, ca să „meargă”! Și dacă e căsătorită, aș vrea să vă imaginați ce zile și ce nopți a avut soțul! Când el vine seara la masă, ea vine de la repetiție. Mănincă amîndoi și nu știu ce citească și, cînd, în sfîrșit, vor să doarmă, se aude deodată vocea ei în întineric: „Auzi, cred că scena a III-a din actul I n-o fac bine!” El, care de asemenea se gîndește la scena a III-a din actul întii, răspunde: „Și de ce n-o faci bine?”

Se aprinde lumina și se repetă scena a III-a din actul întii. El îi dă replica. Ii dă replica în toate celelalte roluri deoarece cunoaște acum toată piesa pe de rost. Pe la două noaptea, cînd „spectacolul” e gata, el, acum mare specialist, conchide: „Dragă, e bine! Totul e să n-ai frică! Ce, te mănincă cineva?” „Știu, șoptește ea, dar e debutul meu!” „Ei, asta-i! face el plin de elan. Trebuie să începi și tu odată!” Apoi, filozof: „Orice început începe cu... un debut! Hai, dormi!”

Zilele trec. Seara debutului se apropie. Ea e din ce în ce mai palidă. Noroc de el care e bărbat și o încurajează: „Nu te înțeleg! Ce-s emoțiile astea? Fii tare! Ce, ești copil? Ah, dacă aș fi eu actor! Aici în buzunar aș avea publicul!” Ea își așază capul pe pieptul lui: „Ce noroc am că ești tu lîngă mine, dragule! Hai să facem finalul!” E miezul nopții și ei repetă finalul. Ea cade, el cade, strigă amîndoi (așa e finalul), vin vecinii; bat la ușă: „Vă certați acum, în toila nopții?” „Nu, repetăm!” „Repetati mîine, că acum dormim!” Ei sting lumina și el o sfătuiește: „Să n-ai nici un pic de emoție! Să fii tare! Trebuie să îți publicul în mîna! Și atunci ai cîștigat!” Ea e fericită și siguranța lui îi face bine.

Mai sînt două zile pînă la debut. Ea e violet. Repetițiile ies bine, dar are emoții. Tremură cînd se gîndește la seara premierei. Se așază la masă și cînd el duce la gură prima lingură de supă, ea își amintește de scena a patra din actul doi. El lasă lingura și se aruncă pe covor să moară cît mai natural pentru ea ca să aibă pe pieptul lui să plîngă, conform indicațiilor de regie. Plînge o dată, apoi: „Plîng bine?” „Ceva mai interiorizat, face el. N-ai auzit ce ți-a spus regizorul?” Ea mai plînge o dată și încă o dată, iar el întins pe covor moare ca un diletant, dar vrea să-și ajute nevasta, așa că moare și el cum poate. De fapt moare de foame pentru că în fiecare zi la prînz se repetă scena asta, dar nu știe că-i este foame. De altfel amîndoi se miră că au slăbit în ultimul timp. Și de fiecare dată el încheie scena cu vorbe hotărîte de îmbărbătare: O să ai un debut strălucit! Nu trebuie să-ți fie teamă! Fii tare, ești talentată! Nu te pierde cu firea! Ea zîmbește și se ghemuiește lîngă el: „Ah, de-aș putea avea tăria ta!” În taină, el a cumpărat o serie de injecții B₁ Fortissimum ca să i le facă după debut, căci vede că ea a slăbit. Nu i le face acum ca să n-o sperie.

În dimineața debutului, ea e stacojie. Dar și el parcă e cam arămiu. „Dar ce ai tu? îl întreabă ea. Ești și tu emoționat?” El o privește mirat: „Eu emoție? Ce, ești copilă?” Și ride în hohote: „Bate lumina prost, dragă!”

Seara debutului a sosit. El e cu ea la teatru, în cabină. Ea se îmbracă și tremură. El îi vorbește de public care e bun, de emoții, pe care nu trebuie să le aibă, de frică, pe care nu trebuie s-o cunoască. A bătut al treilea gong. El o conduce în culise. Ea abia se ține pe picioare. El, lîngă ea, o sprijină. Regizorul o îmbărbătează. El, soțul, îi ține mîna. Cortina se ridică.

Ea păsește pe scenă.

El îi șoptește: „Curaj!”

Și cade leșinat în brațele regizorului.

SORIN RĂȘCANU

EPIGRAMA

În cadrul „Cupei de iarnă” la șah, finala raionului Caransebeș a fost cîștigată de pionierul Grozav Valer, în vîrstă de 10 ani, din comuna Rușchița.

*La-nceput s-a obiectat,
Că e mic, că e firav,
Însă el a demonstrat
C-o fi mic, dar e... grozav.*

S. Loveanu
Funcționar — București

Unui umorist care tratează probleme cunoscute.

*Cu frunțașii, măi amice,
Nu prea vād să te întreci;
Ei cu norma-n șaizeci și unu
Tu cu gluma în... treizeci!*

Unuia care nu respectă tratamentul medical.

*Doctorului franc i-a spus-o
Că el ia un alt calmant
Și din ceaiurile scrise
Ia doar unul: ceai... dansant!*

Lui Phillippe Halsman, autorul cărții „The jump book” („Cartea săritului”), care susține că, prin sărituri, omul își descoperă caracterul.

*Știrea, zău, nu ne mai miră
Și desigur ași ghicit
Că în cazul dumisale
Sare fiindcă e... sărit!*

Aristică Băghină
Lăcătuș-mecanic, Tr. Severin

Unui strungar neglijent.

*Omul după ce-a lucrat
Strungul și-l face curat.
Numai Ionel Grumeza
Mai întii își face... freza.*

Vasile Huțu
Comuna Cocargea

Întîlnire

de ION RUȘ

*Cu ultimul acord din partitură
În sala cu perdelele cochete,
Un public îmbrăcat în salopete
Aplaudă frenetic, cu căldură.*

*Pe săli apoi actori și spectatori
Rid și discută plini de elocvență...
Fac, cum s-ar spune, schimb de experiență,
La fel cum au făcut de-atîtea ori.*

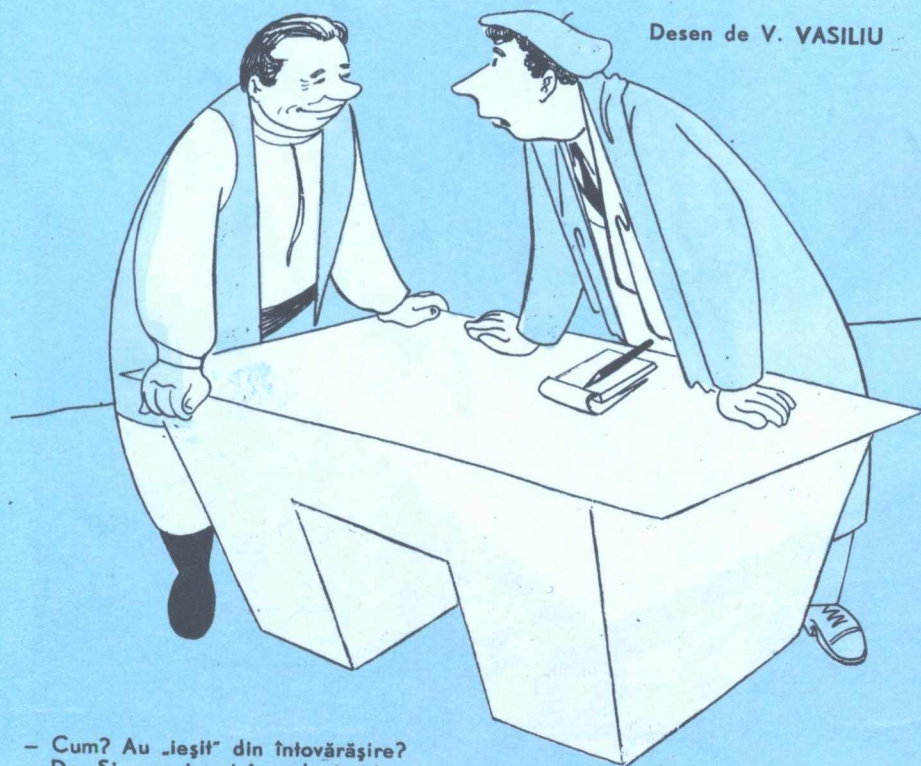
*Plăcut surprins de caldă atmosferă
Afirmă „don Basil” fără rețineri,
Prins în mijlocul unui grup de tineri,
C-a fost emoționat... ca-n premieră.*

*În altă parte, Figaro, poznașul,
E-nconjurat de niște sudorițe
Cu păr buclat și ochi de veverițe...
(Cu ele pare-aș fi găsit el nașul).*

*Artiștii emerși, laureați,
Discută cu „artiștii” din sectoare:
Strungari, frezori, mecanici de motoare,
Frunțași și ei în muncă, decorați.*

*La despărțire, glasuri din mulțime
Se-aud mereu: Noroc... să mai veniți!
Actori și spectatori sînt fericiți;
Spectacolul a fost la înălțime.*

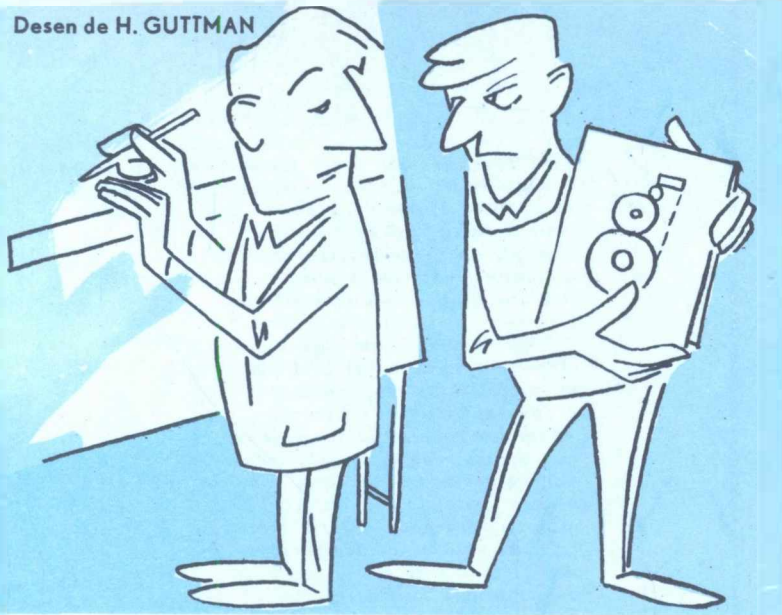
*În urma lor, prin fabrică-și ia zborul
O arie plăcută, săltăreață,
O melodie căreia-i dă viață
Cel mai teribil critic: spectatorul.*

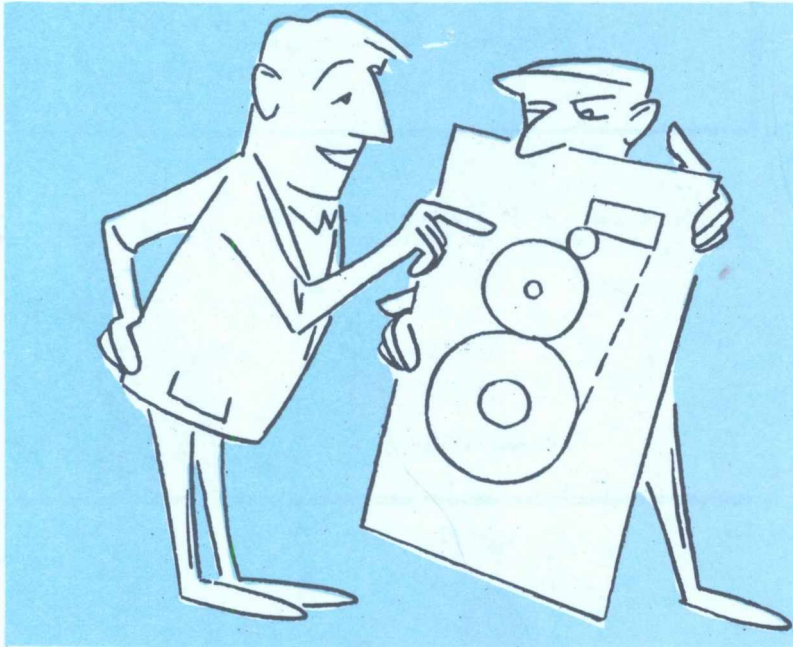
Desen de V. VASILIU

— Cum? Au „ieșit” din întovărășire?
— Da. Și... au intrat în colectivă!

Desen de H. GUTTMAN

- Am adus o inovație.
- E prea mărunț!

- Ei, așa dai...

Balada timpului nostru

de ȘTEFAN TITA

Cum zboară clipa! Ca săgeata
Pornită repede din arc.
Iar zilele așteaptă gata
Să iasă din al vremii țarc.

Luni, marți și miercuri, joi și vineri...
Curg zilele neincetat
Și-nocmai ca și pomii tineri
Ne dăruiesc un rod bogat.

Revin din țărături depărtate
În vară, păsări ce-au plecat, -
Și ploile involburate
Se-ntorc sub ceru'-nourat.

Dar ceea ce nu se întoarce
E ziua stinsă în amurg
E vremea care veșnic toarce...
Fuiorul clipelor ce curg.

Da' -n goana zilelor mărete
Ce se succed la nesfârșit,
Azi omul n-are bătrînețe
Fiindcă trăiește înzecit

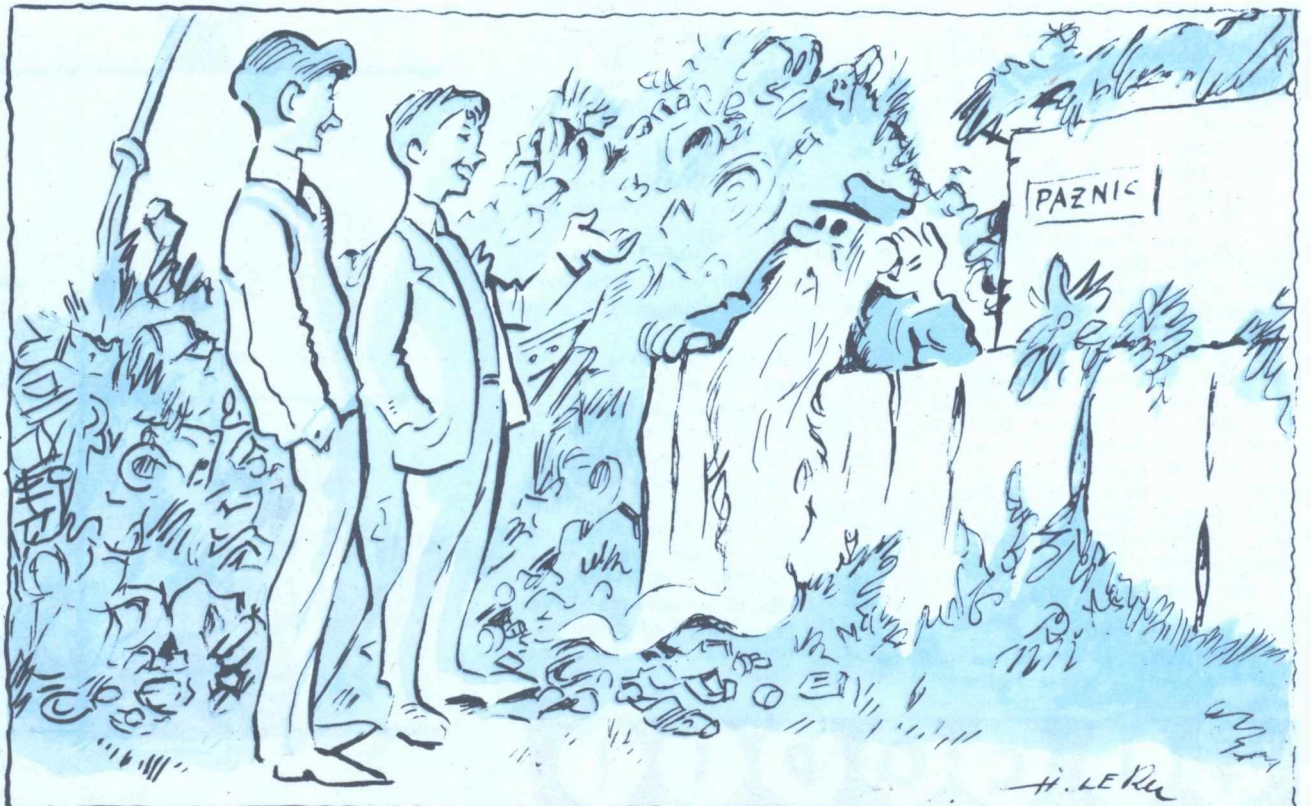
Sub a Partidului aripă,
Din „mîine” știm să facem „azi”
Și-aleargă ora ca o clipă
La Hunedoara sau Bicaz.

Și-n bucuria neîntreruptă
A zilelor ce le trăim,
Cu fiecare filă ruptă,
Întinerim! Întinerim!

Nu întotdeauna cei ce
strîng fier vechi se grăbesc
să-l trimită la destinație.

- Nu ne mai cunoști
moșule? Noi am strîns
acest fier vechi cînd am
fost pionieri!

Desen de H. LERU

DESPRE

INTR-UN LOCAL
OSPĂTARUL: Nu vă supărați, dar nu prea e potrivit să veniți cu copii mici în local.

TĂTAL: Fugi d-aici, dom'le... Ce, asta e copil? Are o judecată de om matur. Nu te uita la el că are numai cinci ani. De la trei ani merge cu noi prin restaurante.

MAMA: Dumneata, să ne servești, nu să faci educația copilului!
TĂTAL: Tu ce servești, dragă?
MAMA: Un țap!...

TĂTAL: Pentru mine o țuică.
OSPĂTARUL: Și copilului? Un sirop?

GICU: Fii serios, nene, ce-s eu, femeie? O halbă!...

TĂTAL: Ai văzut, tovarășe! Te-a dat gata! Ți-am spus că ține pasul cu noi?... Adu-i un țap!... O halbă e exagerat! Nu vreau să uite că e totuși copil!

GICU: Tăticule, mi-e somn!...

TĂTAL: Ei, mă faci de ris!... N-o să te mai iau niciodată la restaurant!... Dacă o să fii cuminte o să-ți dau și o țuică!...

GICU: Așa m-ai mințit și data trecută, și-n loc de țuică mi-ai dat sprit!

OSPĂTARUL: Poftim comanda: doi țapi și o țuică!...

TĂTAL: Gicuțule, ia spune tu lui nenea ospătarul o poczie...

GICU: Dacă-mi comanzi o țuică!

MAMA: Dă-i numai o înghițitură!
TĂTAL: Bea încet... gata... de-a-juns, Gicule... mai lasă-mi și mie! Acum recită!...

o rază de soare în casa unei familii. Viața devine mai frumoasă, când ai un copil. E un sprijin și o mângâiere la bătrânețe.

POPESCU: Just, tovarășe director. Viața e searbădă fără copil, casa pare pustie fără ginguritul unui prunc. E tot ce poate fi mai frumos în viața unei familii (visător): un copil.

DIRECTORUL: Dumneata ai copii, tovarășe Popescu?

POPESCU: Nu am, tovarășe director, dar o să fac! Pe cinstea mea că nu vă mint!...

Momentul II

DIRECTORUL-ADJUNCT: Un copil, după părerea mea, tovarășe Popescu, este o beala la casa omului. Te scoală noaptea din somn, trebuie să stai toată vremea lângă el, adio distracție. Ba răcește, ba strănută! Incurcătură, ce mai!...

POPESCU: Just, tovarășe director-adjunct. Viața devine mai grea, casa întoarsă pe dos. Tot ce poate fi mai greu în viața unei familii e un copil.

DIRECTORUL-ADJUNCT: Dumneata ai copii, tovarășe Popescu?
POPESCU: Nu am, tovarășe director-adjunct, și nici n-o să fac. Pe cinstea mea că nu vă mint!...

Momentul III

COSTACHE: Noroc, Popescule, și felicită-mă. Sînt tată!... Mi-a născut nevasta! Un băiat! Dacă

PĂRINȚI

GICU: Cățeluș cu părul creț
Fură rața din coțet,
El se jură că nu fură
Și l-am prins cu rața-n gură!

MAMA și TATA: Bravo... bravo!... Uite și berea...

GICU: Ospătar, degeaba aștepti! Bacșișul la sfișit... Berea... bun... rece... somn...

TĂTAL: Ospătar, o sticlă cu vin... Gicuțule, dormi?... Mă faci de ris... Hai, mai ia o înghițitură de țuică!... Halal bărbat!...

MAMA: Nu-i nici miezul nopții și moțăie!...

OSPĂTARUL: Poftim sticla...

TĂTAL: Gicuțule, n-auzi Gicuțule? Spune lui nenea ospătarul încă o poczie și-ți mai dau o înghițitură!... Hai... dezmeticește-te...

GICU (amețit):
Cățeluș cu părul creț
Fură... sticla de... coniac...
El se jură... că băură...
Și l-am prins c-o-nghițitură!

TĂTAL (rîzînd satisfăcut): Ce zici dom'le? E grozav?... Ai mai văzut mulți din ăștia precoci?... Gicuțule, mai luăm un rînd și mergem acasă! Ce zici?... Sforăie!...

MAMA: Ți-am spus că exagerezi... Pentru ce i-ai dat țuică? La virsta lui nu trebuie obișnuit decît cu sprit!... Și nu trebuia să mergem în localuri deschise toată noaptea!... Cînd sîntem cu el e destul să mergem într-unul care se închide la două! Ce naiba!? E totuși un copil!...

UN CARACTER TARE!

Momentul I

DIRECTORUL: Un copil, după părerea mea, tovarășe Popescu, cimentează familia. Un copil e

ai și ce fericit sînt!... Sînt tată mă, tată!... Dar ia spune-mi, tu n-ai de gînd să fii tată?

POPESCU: Nu știu, dragă, deocamdată nu știu nimic, fiindcă la noi la întreprindere se fac schimbări în conducere, și încă n-am aflat cine rămîne: directorul sau adjunctul!!

SPRIJIN

— Tăticule, vrei să-mi ajuți la matematică?

— Sigur, Antonele, cu dragă inimă.

— Ți mulțumesc, tăticule. Atunci să împărțim munca pe din două: eu îți spun ce problemă am, și dumneata mi-o rezolvi!

TOCMAI BUN!

CONTABILUL-ȘEF: Tovarășe șofer, am nevoie de o mașină pentru cîteva drumuri urgente.

ȘOFERUL: Sînt plecate pe teren, tovarășe contabil-șef. În garaj nu e decît mașina creșei, aceea cu „Atențiune copii”.

CONTABILUL-ȘEF: Perfect. Aia cu „Atențiune copii” e tocmai potrivită, pentru că trebuie s-o aduci pe cumnată-mea de la maternitate, s-o duci pe soția mea la „Romarta copiilor” pentru cadouri, apoi să-l iei pe fiul meu de la „Palatul Pionierilor” și după aceea să-mi aduci de la reparat aparatul de radio că vrea fetița să asculte emisiunea pentru copii! Nici nu se putea o mașină mai potrivită pentru drumurile astea!...

I. AVIAN

AUTOCRITICĂ DE ZIUA COPILULUI

„Pentru copii noi n-am făcut nimic, — a spus maestrul grav, plin de asprime — da, pentru spectatorul nostru mic, teatrul nu a fost la înălțime.

Noi nu am promovat în repertoriu un basm, o feerie, o poveste, — și-a încheiat ca un rechizitoriu: Aceasta e o lipsă mare! Este?”

„Ne-ar trebui o piesă adecvată și pentru spectatorul preșcolar, de pildă, o poveste înscenată! a spus și secretarul literar. Avem un repertoriu larg, bogat, cu drame, comedii, chiar tragedie, dar pe cei mici noi i-am cam neglijat: n-avem povești, n-avem o feerie”.

„Copiii — a spus patetic regizorul, plin de elan și de temperament, sînt... cum s-ar zice... nu-i așa... viitorul, de-aceia eu, tovarăși,... spun: prezent! Și vreau chiar săptămîinile aceste să-ncep urgent și fără șovăire și să-nscenez, tovarăși, o poveste!”

Și-a înscenat „Poveste de iubire”.

ATANASIU ATLAS

Numai uzina de la Stalingrad a dat țării milioane de tractoare.

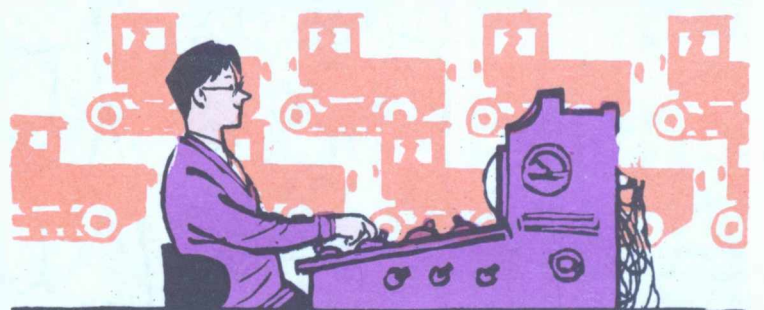
— Primul, al doilea...

— O sută unu, o sută două...

— O mie unu, o mie două...

— Un milion unu, un milion două...

Desen de E. SCEGLOV (din „Krokodil”)

ȘI COPIII

FRIȘCA

(Dialog fără nervi)

Personaje: Un vânzător de cofetărie, denumit mai jos „V”. Un client, denumit mai jos „C”.

- C. — Tovarășe, aș mânca o prăjitură!
- V. — De care doriți?
- C. — Oricare, numai cu frișcă să nu fie, că eu n-am voie cu frișcă!
- V. — Să vă servesc una fără frișcă. Doriți poate o amandină?
- C. — Amandina nu are frișcă?
- V. — Nu! N-are!
- C. — Serios? Aș fi putut jura că amandina are frișcă!
- V. — Nu! E fără frișcă.
- C. — Precis?
- V. — Poftim! Acestea sînt amandinele! Vedeți că nu au frișcă.
- C. — Astea sînt? Dar tîmbrușul acela de deasupra nu e frișcă?
- V. — Nu, e cremă!
- C. — Cremă cu frișcă?
- V. — Cremă de unt.
- C. — Unt de frișcă?
- V. — Nu! Unt simplu!
- C. — Și de ce e maro?
- V. — E cu cacao!
- C. — Unt de cacao?
- V. — Nu! V-am spus doar! Unt simplu!
- C. — Unt simplu nu există! Orice unt e de ceva!
- V. — De ce?
- C. — Nu știu, dar așa e! Unt de masă, unt de cacao, untdelemn... Asta de fapt nu e unt.
- V. — Dar ce e?
- C. — Untdelemn!
- V. — Să vă dau o amandină?
- C. — Aș mânca una, dar mi-e teamă că are frișcă! Și apoi de ce insiști dumneata să mînc amandină? Or fi vechi și vrei să scapi de ele?
- V. — Vai de mine! Puteți să nu luați amandine! Luați o violetă sau o mascotă!
- C. — Și de ce nu amandine? Sau sînt mai bune și vrei să le păstrezi pentru prieteni?
- V. — Eu nu păstrez prăjituri pentru prieteni!
- C. — Dar dacă ar veni un prieten al dumitale care n-are voie

— Dați-mi cîte două din fiecare... nu vreau să se mai certe soțul și cu băiețelul meu...

Desen de D. GREBU

- V. — O amandină! Să vă dau una?
- C. — Lasă-mă să reflectez! Și să mă uit puțin la ea. Pot?
- V. — Cred că da!
- C. — E interesantă amandina!
- V. — Da!
- C. — Dar e învelită în glazură! Cine știe ce-o fi înăuntru?
- V. — Ce să fie?
- C. — Frișcă!
- V. — Vă garantez eu că n-are frișcă!
- C. — De unde știi? Le faci dumneata? Le face cofetarul!
- V. — Maistrul cofetar!
- C. — Asta e mult mai bine! Dar oricum, dumneata nu ai făcut-o!
- V. — Sînt un vânzător cu experiență!
- C. — Cred! Dar una e să vinzi o prăjitură și alta e să o faci!
- V. — Știți ce vă propun? Luați una și desfaceți-o! Dacă găsiți frișcă înăuntru, n-o mîncăți!
- C. — Și s-o plătesc?
- V. — Dacă găsiți frișcă, n-o plătiți!
- C. — Asta nu pot! Ar însemna s-o plătești dumneata!
- V. — E un leu și cincizeci de bani! Nu e mare pagubă!
- C. — Adevărat!
- V. — Să vă dau deci o amandină!
- C. — Mi-e teamă că are frișcă! De fapt mie-mi place frișca, dar n-am voie!
- V. — Amandina n-are frișcă!
- C. — Cataiful are frișcă!
- V. — Cataiful e numai frișcă!
- C. — Știu! Multă frișcă dulce între două patrate de firișoare tari ca fideaua! Indulcite și prăjite să se topească în gură. Da! Avem și cataifuri!
- C. — Aș mânca un cataif!
- V. — Dar n-aveți voie cu frișcă!
- C. — Adevărat! Dar grozav aș mânca un cataif!
- V. — Dir partea mea puteți lua ce vreți, dar mă gîndesc că e păcat, dacă n-aveți voie să...
- C. — Păcat e să nu mînci un cataif! Știi ce bună e frișca?
- V. — Știu!
- C. — Și savarina are frișcă, dar mai puțină! Cataiful e numai frișcă!
- V. — Afară de cele două capace!
- C. — Unul sus și unul jos, iar la mijloc frișcă. Și se cheamă frumos: cataif! Un nume catifelat.
- V. — Adevărat, dar nu aveți voie cu frișcă!
- C. — Aș mânca un cataif!
- V. — O să vă facă rău! Luați mai bine o amandină, sau o violetă, sau o baclava!
- C. — Aș mânca un cataif!
- V. — E numai frișcă și n-aveți voie!
- C. — Vreau un cataif!
- V. — Știți ceva? Vă dau un cataif, mîncăți numai capacele și pe urmă luați o amandină!
- C. — Vreau un cataif cu frișcă!!
- V. — O să vă mbolnăviți! Am o idee! Nici pe-al meu, nici pe-al dumneavoastră: Luați un cataif și mîncăți capacele, precum și moțul de frișcă de deasupra!
- C. — În moț e puțină frișcă! Vreau să mînc un cataif complet! Și dă-mi condica de reclamații să arăt cum faceți oamenii să-și piardă vremea pentru o simplă prăjitură!!

RADU STĂNESCU

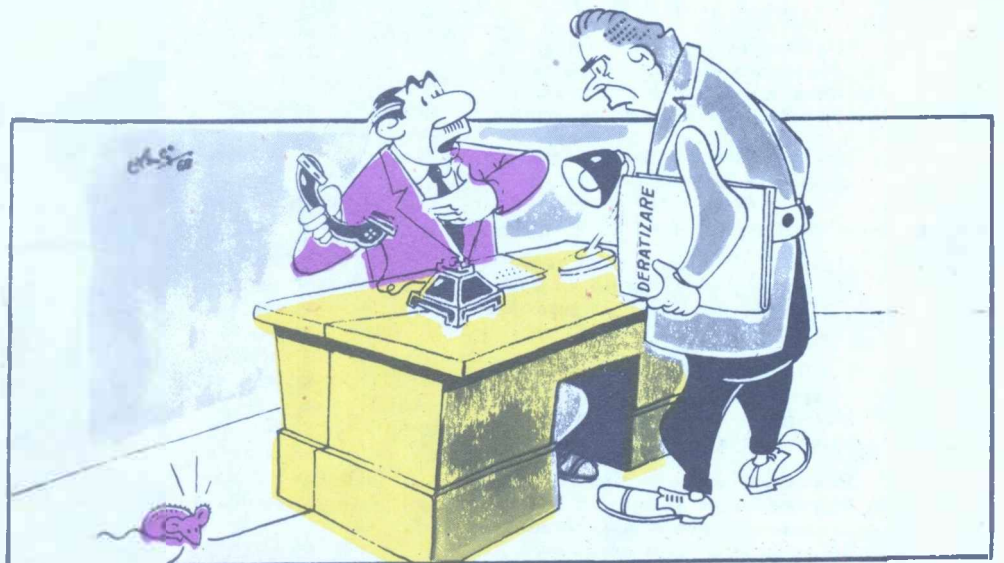
Semnificatie

Am îndrăgit acești băieți voinici
De seama mea și-a tinereții mele
Și-mi place să-i privesc în zori de zi
Trebându-l cu-atîta spor, pe schele.

Și-am îndrăgit acești băieți voinici
Pe care-i întîlnesc seară de seară
În tomuri și tratate adînci
La Biblioteca Universitară.

I-am îndrăgit și cînd îi văd muncind
Eu mă întreb, nu pentru prima oară:
„Sînt muncitori — studenți fără frecvență,
Ori sînt studenți la munca voluntară?”

DOREL SCHOR
— student —
Iași

— Poftim s-a întrerupt legătura tocmai cînd pusesem tare chestlunea... deratizării!

Desen de AL. CLENCIU

Pentru eventualitatea că, acum, la începutul sezonului comercial de vară, magazinele de specialitate n-ar putea face față numeroaselor cereri ale consumatorilor, — deschide *Urzica* aici un magazin universal, cu de toate.

Magazinul e deschis între 1 și 15 și 15—30 ale lunii.
Vă prezentăm mai jos, unele articole.

Branțuri de pantofi

Dacă aveți nevoie de branțuri la pantofi, vizitați cu încredere magazinul nostru, unde găsiți orice modele de branțuri — de dame sau bărbați, mai cochete sau mai puțin cochete — la raionul ... saltele.

Cereți o saltea specială, din acelea pe care cooperativa „Tehnica confecției” din Roman le-a lucrat pentru Spitalul de stat din Brăila, și veți fi mulțumiți. În umplutura acestor saltele, pe lângă așa-numita „scamă”, veți găsi și niște branțuri de pantofi, de toată frumusețea. Totodată, veți mai găsi în aceste saltele — fără să vă coste nici un ban în plus — și alte articole utile, ca: bucăți de lemn, cioburi de sticlă și chiar... sămînțe de floarea-soarelui.

Dacă nu vă sînt necesare toate aceste obiecte, le puteți restitui cooperativei din Roman, împreună cu salteaua, cum a făcut și spitalul din Brăila cu toate saltelele, și veți primi imediat — cum a primit și *Urzica*, la sesizarea ei — un răspuns politicos cum că saltelele vor fi lucrate din nou, pe cheltuiala cooperativei, și că șeful de brigadă vinovat a fost înlocuit.

Și, pînă să vă fie executată din nou comanda, vă puteți culca — din lipsă de saltea — pe... urechea cealaltă.

Mături și tîrnuri

La raionul de ustensile edilitare să nu cereți mături și tîrnuri, că nu mai avem. Le-a achiziționat pe toate Sfatul popular al orașului Vaslui, rușinat de sesizarea *Urzicii* că strada Gheorghe Lazăr din acel oraș e murdară și nemăturată. Apoi, sfatul popular a și răspuns că... a dat dispoziții întreprinderii locale de gospodărie să măture acea stradă în fiecare zi.

În timp ce veți reflecta că numita întreprindere ar putea mătura numita stradă și fără să-i dea dispoziții speciale sfatul popular, — vă recomandăm să vizitați și alte raioane ale magazinului nostru.

Galanterie și mărunțișuri

La raionul „galanterie și mărunțișuri” puteți găsi... relatarea că — în comuna Țibănești (raionul Negrești, regiunea Iași) — dețineau funcții, în care mînuiau bani obștești, doi inși foarte „corespunzători” pentru... alte ocupații.

Iacob Ion, fost condamnat pentru delapidare, era la dispensar... administrator, iar Nică Dorin — element necorespunzător — era la gospodăria agricolă colectivă... casier.

Cei care-i numiseră considerau antecedentele lor drept... mărunțișuri, iar cei doi strecurați se mențineau datorită... galanteriei unor persoane care îi protejau. (Deci de-acolo se trage expresia: galanterie și mărunțișuri).

Sesizate, organele competente raionale răspund însă că, acum, Nică Dorin nu mai e la G.A.C. casier, iar Iacob Ion de la dispensar a încetaț a mai fi administrator și a fost trecut... dezinfectator.

Ar urma numai să se constate dacă operația de dezinfectare a început-o cu el însuși.

Vin căldurile! Aveți... ventilații?

Dacă n-aveți încă ventilații, puteți obține de la raionul nostru de articole tehnice o îndrumare prețioasă: de a vă adresa Secției de construcții C. F. R. Oradea, care a executat niște ventilații și la Remiza de locomotive Oradea, dar așa de bine încît ventilațiile acelea au și necesitat, îndată, modificări.

Prima vinovăție (zice Direcția regională C.F.R. Cluj, răspunzînd sesizării *Urzicii*) a fost a proiectantului (I.P.C.Tc.) care, deși a prevăzut „ventilații cu jaluzele mobile”, a omis—din planuri și din devize—aparatele de manevră respective.

Iar secția s-a făcut vinovată că n-a sesizat această lipsă și a comandat, din proprie inițiativă, „ventilații cu jaluzele fixe”.

Pentru aceste abateri au fost sancționați șeful și subșeful secției: tovarășul inginer Nistor Sabin și tovarășul Bulzan Ștefan.

Întrucît de data asta s-au sesizat lipsurile, sancțiunile sînt fixe. Cînd cei doi tovarăși vor învăța să fie mai atenți, o să devină mobile.

C. COSTACHE

UN REGIZOR „MODERN”

*Amicul X (pe numele cel mare!)
Se vrea, de-o vreme, regizor modern,
Deci nu e vina mea dacă aștern
Aceste rinduri oarecum bizare!*

*Concepția de el îmbrățișată,
Și care cică-ar fi de viitor,
Constă în a aduce, ca decor,
O recuzită ultra-stilizată.*

*De vrea să sugereze o fereastră
Ajunge-un ciob de sticlă, suspendat.
Dacă vedem un băț răscrecărât,
Să știți că este pom, în mintea noastră.*

*Un zid răzleț, înalt de două șchioape,
E cameră (model „amicul X”)
Iar scîndura ce stă în aer fix
Devine pat, dac-o privești de-aproape.*

*Încolo, piesa pare minunată
Și nu se pierde timpul în zadar
Căci, din fotoliu, ți se cere doar
Să ai imaginație bogată.*

*— Da, stilizarea mea-i ingenioasă,
Afirmă X, zîmbindu-ne subțire,
Fiindcă te invită la gîndire,
Apoi mai e și economicoasă.*

*Un singur lucru regizorul nu ne-a
Făcut să știm și noi, în primul rînd,
De-aceea ne-ntrebăm: anume cînd?
Și unde se petrece acțiunea?*

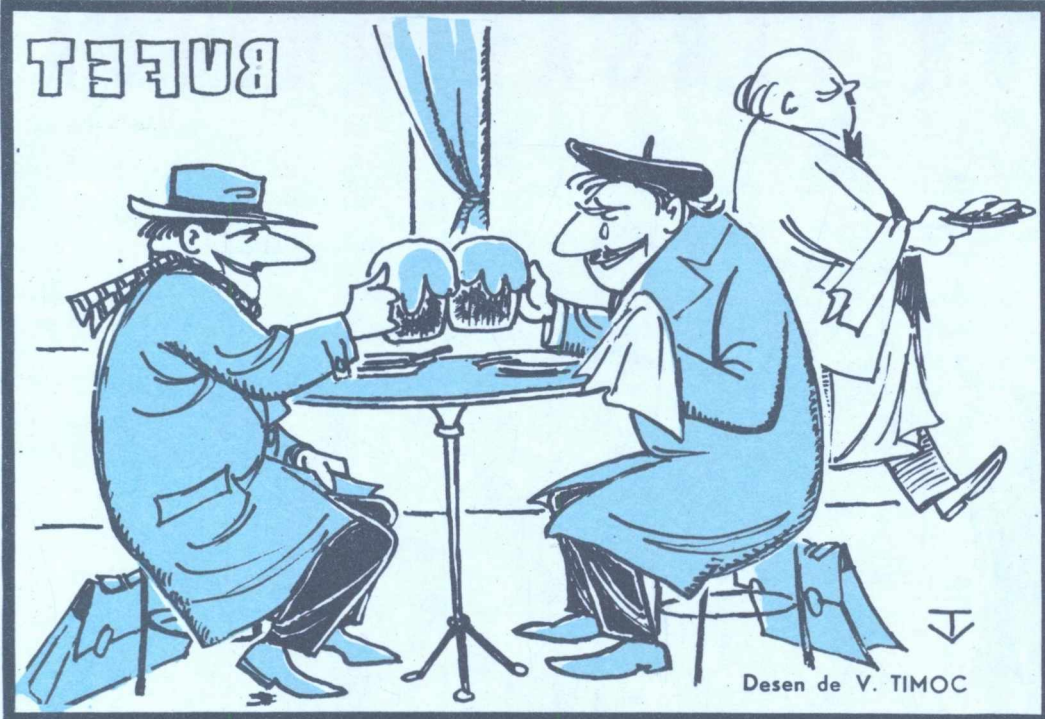
STELIAN FILIP

Desen de RIK AUERBACH

— Hei, tovarăși! Reparați-mi tractorul!
— Imposibil, nu vezi ce ocupați sîntem?

BURET

Desen de V. TIMOC

— M-ai înduioșat vorbind despre lipsurile mele!
— Și mie îmi venea să te pup când vorbeai de ale mele!...

MINTEA CURCANULUI

— Fabulă de scurt metraj —

Un curcan încrezător
Angajează păzitor
Pe o vulpe prea șireată
Ce-n dulău e deghizată.
Peste noapte vulpea-nhață
Cei mai grași boboci de rață —
Iar o mică bibilică
Zice tristă: — Va să zică
Și în lumea păsărească
Este câte-un gură-cască!
Și curcanul se văita,
Suspiniind: — Pe legea mea!
Față de această fiară
Ochii mei mă înșelără!

Ca morală se desprinde
Adevărul ne-ndoios:
„Dacă mintea este oarbă,
Ochii nu sînt de folos!”

VALERIU FILIMON

ANECDOTE ISTORICE

Beethovenul

Johannes Brahms fu invitat odată de niște admiratori la cină. Gazda, recomandându-i personal un vin deosebit, se aplecă spre Brahms și-i spuse: Acesta este „Brahmsul” vinurilor mele. Brahms, după ce gustă cu plăcere, replică: „Aș dori acum să cunosc pe Beethovenul dv.!”

Strămoșul

Hans von Bülow, celebrul dirijor german spunea despre Mascagni: Mascagni are un celebru strămoș, cu numele de Verdi, care va rămîne multă vreme și succesorul lui.

Cameleonul

Alexandru von Humboldt spunea despre cameleon: o caracteristică a acestui animal este facultatea de a privi în același timp în două direcții opuse: cu un ochi la cer și cu celălalt la pămînt. Se aseamănă deci cu mulți slujitori ai bisericii care pot face la fel!

Cei 12 Shaws

O gazetă engleză se adresa lui Bernard Shaw, cu rugămîntea să-i indice 12 din cei mai mari scriitori, după părerea lui. Shaw răspunse:

1) George Bernard Shaw; 2) G. Bernard Shaw; 3) G. B. Shaw; 4) George B. Shaw; 5) G. B. S.; 6) George Shaw; 7) Bernard Shaw; 8) George; 9) Bernard; 10) Shaw; 11) B. George Shaw; 12) Shaw George Bernard.

Cel mai bun medic

Galenos, unul din cei mai renumiți medici din antichitate, a spus: cel mai bun medic este natura. Ea nu numai că vindecă trei sferturi din toate bolile, dar nu vorbește niciodată rău despre colegii ei.

Desen de D. PETRICĂ

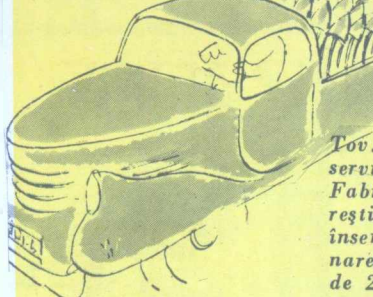
ANTRENORUL: — Leși mă „de la roata” ăstuia! Nu vezi că e un turist?!

Desen de FRED GHENĂDESCU

— Ce plantă e asta, bădîe?
— Pelin.
— Habar n-are! Pelinul e lichid.

Tov. serv. Fab. rești înseși nare de 2

— Alo, nevastă, de gălețele pentru ca aduc eu...

La Combinatul de ca... loare de c...

Tov. Mazilu Ion, mecanic de locomotivă la Depoul „București-călători”, a economisit în luna februarie combustibilul convențional.

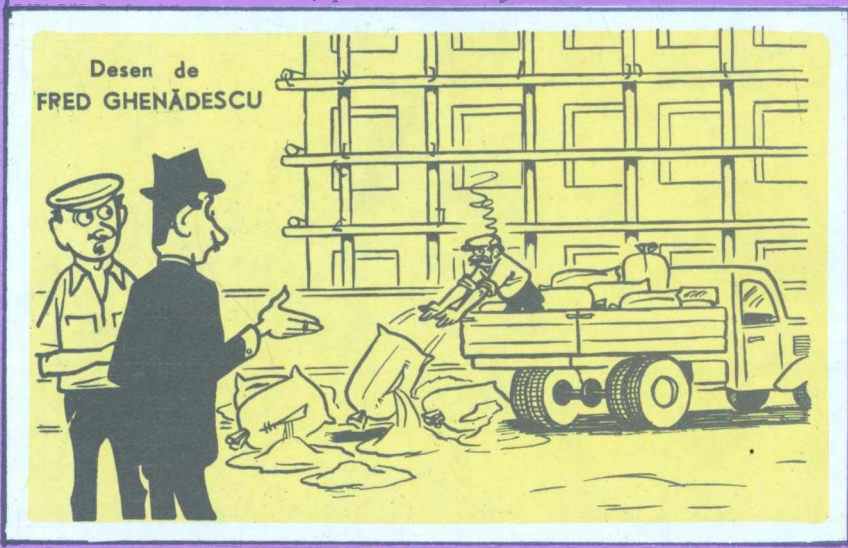
Desen de GH. CHIRIAC

— Bravo, tovarășe Mazilu, ai economisit 32 tone combustibil convențional.
— Păl, așa ne-a fost... convențional!

Manipulanții de materiale Rudinski S., Ghiță Dumitru și Const. Petre de pe mașina I.R.T.A. nr. 31061-B au spart circa 100 de saci de ciment, pierzându-se astfel mult material.

Desen de FRED GHENĂDESCU

— Uite cum se risipește cimentul!
— Nu găsesc că se risipește; mi-am pardosit baia și bucătăria și dacă îl ține Dumnezeu sănătos pe ăsta, îmi pavez și curtea...

Desen de PALL

— Meștere, închide fereastra...

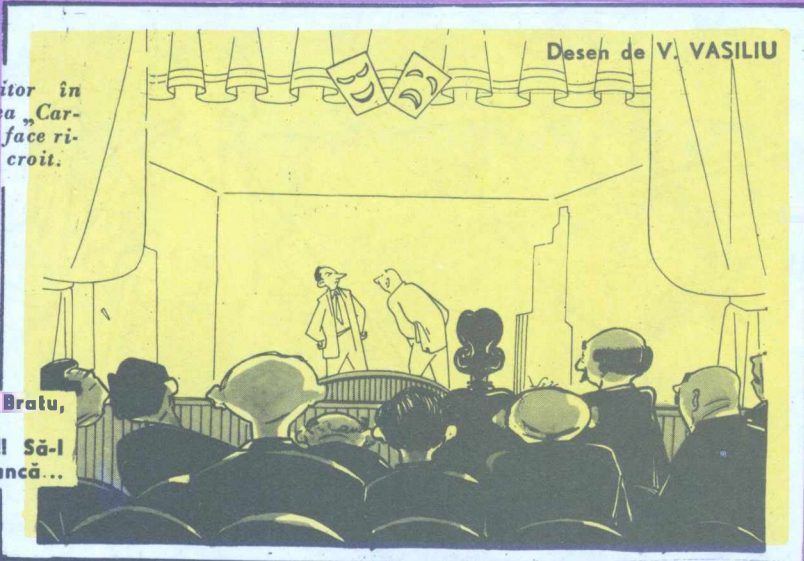
Tov. Voican Gh., strungar la Întreprinderea... în gol risipește...

VOICAN: — De ce-o fi așa...

Deoarece barele de fontă (pentru A.R.U.G. au fost de proastă calitate) au fost răzuite și crăcate au ridicat prețurile...

Desen de V. VASILIU

Bratu Nicolae, croitor în piele la Întreprinderea „Carmen” din București, face risipă de meșină la croit.

— Ce bine joacă Bratu, în rolul risipitorului!!!
— Alci nu-i nimic!!! Să-l vezi... la locul de muncă...

Desen de N. ARION

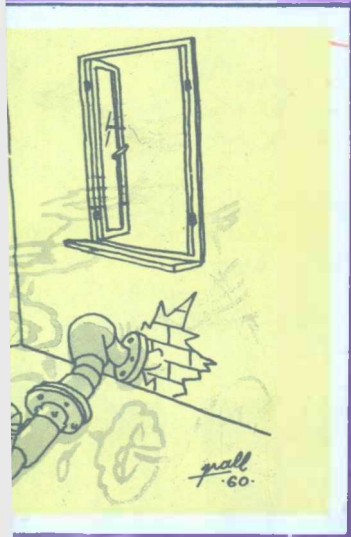
— Dintre toate fiarele, asta e...

Ioan de la
vizionare al
lă „Bucu-
it fonduri
achizițio-
peși în l.c.
necesare.

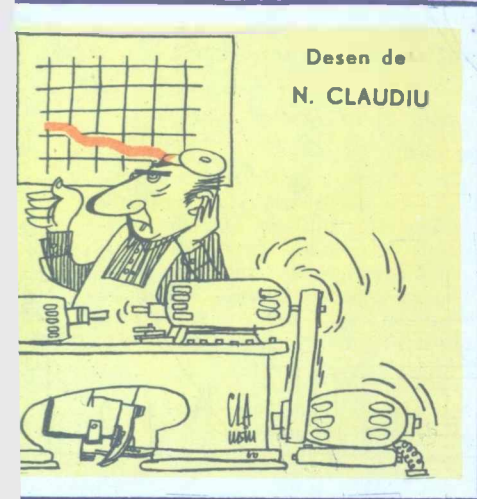
BO
ești

„se pierd aburi în va-
lei lunar...

...ce aburi se risipeșc!

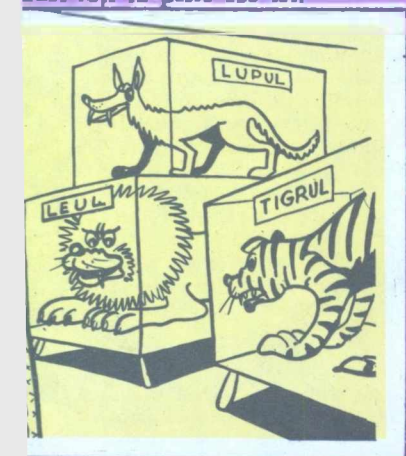
„m Nou“, tăsind strungul să meargă
lectricii.

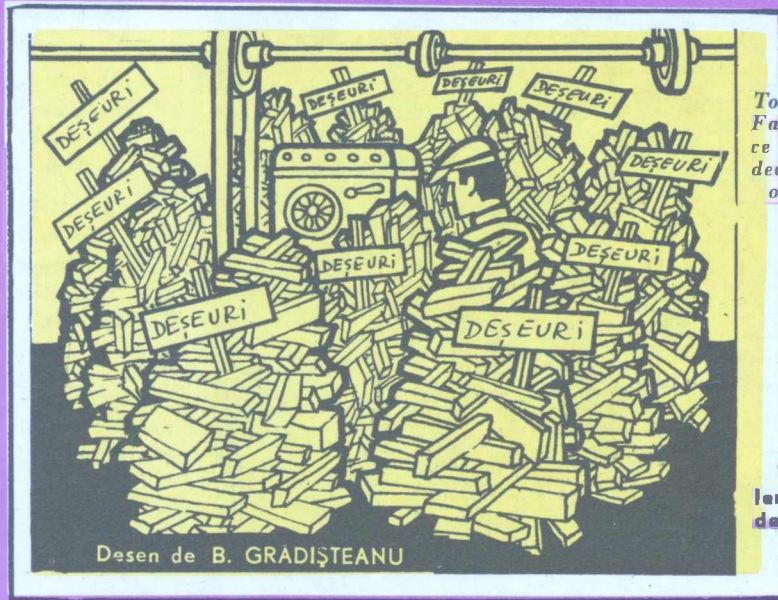
Desen de
N. CLAUDIU

...oară energie consum și oul...

...gonete) turnate de Întreprinderea
rebutate și timpul irosit cu prelu-
...și rapți la peste 100 lei.

...cavă: ...a mîncat 150 lei...

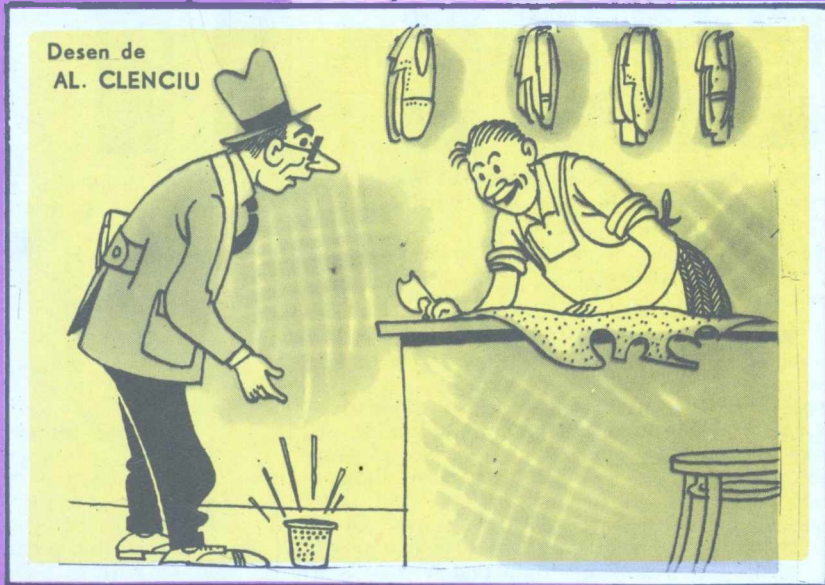

Desen de B. GRADIȘTEANU

Tov. Șmilovici V. de la
Fabrica „Butoiul“ fa-
ce risipă de materiale
deoarece nu selecțio-
nează materialul.

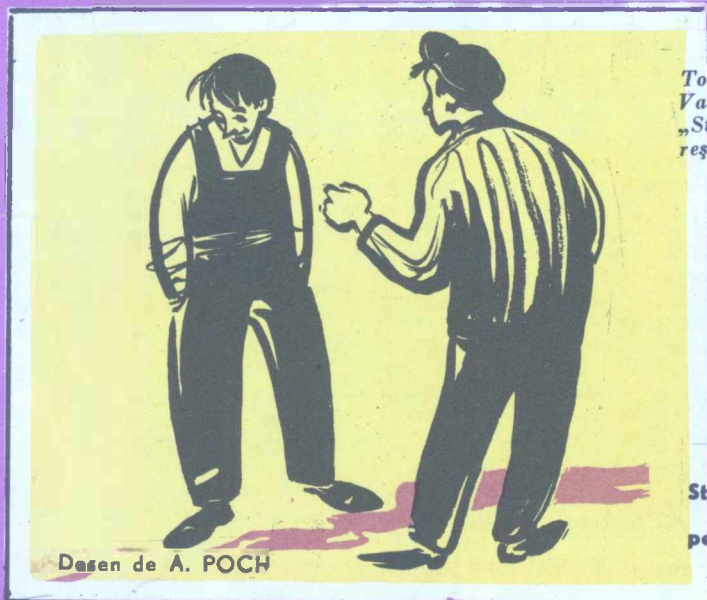
Tovarășul Șmilovici Va-
leriu, fotografat la locul
de muncă...

Tov. Constantinescu Ion, croitor în piele la Centrul de comandă
nr. 6 al Cooperativei „Încălșămîntea manuală“ din București, a realizat
importante economii printr-o croială chibzuită.

Desen de
AL. CLENCIU

— Ce-l cu degetarul ăsta aici?
— În el pun... deșeurile!

Desen de A. POCH

Tovarășul Stoenescu
Vasile, ajustor la Uzina
„Steaua Roșie“ din Bucu-
rești, risipește motorina.

— Nu l-ai văzut pe
Stoenescu?
— Ulte, acu' a trecut
pe aici!

La „Textila“ — Pitești nu se respectă igiena când se servește muncitorilor laptele. Acesta este adus într-o căldare descoperită.

PE
CONCRET

Desen de A. POCH

— E praf de lapte ?
— Nu, e praf în lapte !

DILEMA
LUI OBLMOV

*Natura îmi transmite complexe-i vibrații
Și Cosmosul mă cheamă spre marele mister
Al nemuririi sale; o undă de eter
A declanșat în mine subtile trepidații.*

*Astronaut celebru călătorind prin spații,
Așa mă vreau, un fulger despăcător de cer,
Să poposesc o noapte pe astrul Jupiter
Ca să-mi reiau traseul imens prin constelații.*

*Ce risipiri de forță și de inteligență
Îmi cere-nfăptuirea proiectului visat,
Simbol de măreție, esență din esență.*

*Dar iată că destinul din nou m-a înfrinat
Căci cine să-mi procure, prieteni, de urgență,
Enorma energie de-a coborî din pat?*

MIRCEA PAVELESCU

LIBRET DE OPERĂ

pentru uzul compozitorilor care duc lipsă de librete și pentru uzul forurilor în drept cărora însă putem să le spunem că, decît asemenea librete, mai bine lipsă.

Ațiunea se petrece în comuna Arieșeni, raionul Lunca Vașcăului, regiunea Oradea.

Scena I

Decorul reprezintă biroul președintelui Sfatului popular al comunei Arieșeni. În scenă intră președintele Ghiurea Theodor și cîntă o arie în care e vorba de norocul care a căzut pe capul lui, acela de a fi ajuns președinte. Aria sa va fi numită „Aria norocului“. După aceea, corul de țărani din comună intonează „Aria ghinionului“. Într-un monolog pe care îl cîntă în continuare președintele, el spune că în comună se simte mare nevoie de noi construcții și, după ce termină monologul, își construiește o casă modernă, cu grajd, șură și dependințe. După aceea, el reia monologul în care arată că tot se mai simte nevoia de construcții în comună și își ridică și o moară, acționată de apă, pe care o modernizează cu un sistem de site și un jgheab suspendat, din lemn, de 300 metri. Corul țăranilor intonează: „Din banii cui, din banii cui își face moara dumnealui?“ Prin partea dreaptă intră în scenă corul satului și pe partea stîngă intră președintele în banii sfatului.

Scena a II-a

Pentru munca la moară, întrucît el are alte munci, președintele angajează o femeie care lucrează la moară permanent, patronul fiind el, Ghiurea Theodor. Femeia muncește la moară și cîntă o arie jalnică: „E trist că nu mai am cuvinte, să ai patron un președinte; ne face satul de ocară, că asta-i caz unic pe țară!“ Iar președintele răspunde: „Să n-aud vorbe nici atît, că fac urît!“ Apare apoi corul celorlalți proprietari de mori din raza comunei, care se plîng că președintele le face concurență și îi silește pe țărani să vină la moara lui chiar de la distanțe mari. Dar intră președintele și cîntă celebra arie: „De voi țărani mei mi-e dor, că fără clientelă mor, la moara mea vreau tot poporul, că eu încurajez folclorul!“

Președintele și ceilalți ies din scenă, iar corul țăranilor cîntă o doină: „Pînă la moara ta e drum și dublu tu ne ieși uium, că șmecher cum ești tu mai rar, că n-ai cîntar, că n-ai cîntar!“ Țăranii ies și apare președintele care cîntă „Aria cîntarului“: „Ce repede te-mbogașești, fără cîntar cînd cîntărești, cînd n-ai cîntar, metoda-i nouă, poți face dintr-o moară două!“ Dar corul intonează melodia: „Macină mai iute moară, doamne, cînd l-o da afară?“

Scena a III-a

Decorul nu mai reprezintă biroul de la sfat, ci bufetul, pentru că acolo stă el mai mult: ori la moară, ori la băutura. Un terțet format din personalul bufetului îl cîntă: „Ori ești la moara cu noroc, ori la bufet ești la soroc, doar pe la sfat nu ești de loc!“ Apoi la masa lui se așază diverse rude și cetățeni, ca Bîte Avram, Lazăr Gheorghe și alții, cărora el le eliberează diverse autorizații și repartiții pentru procurarea cerealelor și vînzarea lemnului, contra diverse băuturi alcoolice, pe care el le aprobă pe cale bucală. După aceea, urmează un balet cu strigături, denumit „Scandalul“, în care Ghiurea Theodor deține rolul de prim-balerin la categoria grea. După acest balet,

președintele iese din scenă făcut, iar cetățeanul Petrușe Filip iese din scenă bătut.

Orchestra atacă un intermezzo: „Tot pe lîngă gard, tot pe lîngă drum“.

Scena a IV-a

Decorul reprezintă sediul sfatului popular în care plouă.

Scena a V-a

Decorul reprezintă dispensarul medical în care plouă.

Scena a VI-a

Decorul reprezintă alte instituții publice, neglijate, nevăruite, lăsate în paragină, în care plouă. Toate decorurile sînt realizate prin grija și preocuparea lui Ghiurea Theodor. În scenă apare un personaj nou, cu o servietă. Este însoțitorul permanent al președintelui, pe numele lui, Neagu Ion, care îi poartă servieta. Președintele și l-a ales însoțitor permanent după multă căutare, pentru că avea nevoie de un om care știe să tacă. Și Neagu Ion știe să tacă, întrucît e surdomut. Așa fiind situația, Neagu Ion nu cîntă nici o arie și iese din scenă.

Scena a VII-a

Dar corul țăranilor nu mai tace și cîntă din ce în ce mai fortissimo: „Cîntăm în cor și mari și mici, luați-l fraților de-aici!“ Și iată că în scenă apare un terțet format din: Ștefan Radu, șeful biroului de reclamații și sesizări; Gyulai Victor, inspector al secțiunii de cadre de pe lîngă Comitetul executiv al Sfatului popular regional Oradea, și Virtop Dorel, șeful secției de cadre de pe lîngă Comitetul executiv al Sfatului popular raional Lunca Vașcăului. Cînd vede că a venit acest terțet, Ghiurea Theodor începe să cînte: „Aoleu, mamă, e prost, pîn-aici, mamă, mi-a fost!“ Terțetul începe apoi aria lui: „Nu ne jucăm, nu ne jucăm, noi am venit să controlăm!“ Și după ce constată toate scenele de mai sus, terțetul mai află că, cu prilejul unor lucrări de interes obșteșc efectuate în comună, s-au încasat de la țărani, pe baza unui tabel, diverse sume de bani manipulați de Ghiurea Theodor. Președintele arată tabelele din care reiese că s-au încasat 6 240 lei. Atunci terțetul îi cîntă celebra arie „Justificativa“: „Ce-ai încasat noi am citit, dar spune cum i-ai cheltuit“. Ghiurea Theodor arată atunci chitanțe în valoare de 6 642 lei, adică a cheltuit mai mult cu 402 lei, decît a încasat. Atunci terțetul cîntă în surdina: „Aicea nu-i lucru curat, asta mai mult a încasat, mai are el și-alte tabele, cu-alte încasări pe ele“, iar președintele cîntă aparte: „Aveam pînă acum tabele, și-acuma uite, am belele“. Scena o termină terțetul care cîntă: „Nu ne lăsăm, nu ne lăsăm, să cercetăm, să cercetăm“, iar corul țăranilor intervine: „Să cercetați, să cercetați, numai de el să ne scăpați!“

Finalul

Decorul reprezintă biroul președintelui de sfat, care birou e același ca în prima scenă. Numai președintele e altul. Terțetul intonează aria „Scrisorii“ către *Urzica*, în care relatează cele de mai sus, organele controlului financiar execută aria „Control de fond“, iar corul țăranilor din Arieșeni cîntă „A fost un vis urît, coșmar, dar azi în sat e soare iar!“ Muzică!

SĂDI RUDEANU

Adenauer a propus, în legătură cu problema Berlinului, organizarea unui plebiscit, desigur în tradiția hitleristă.

(Ziarele)

KAMB

— Geniale idei are și Konrad ăstal
Desen de KAMB
(din ziarul francez „l'Humanité”)

— Ai auzit? Mîine, Tambroni se prezintă la cameră...
— Ar fi bine dacă s-ar prezenta mai întîi în bucătăria mea, ca să-și dea seama cum stau lucrurile.

Desen de CAMERINI
(din ziarul italian „Il paese”)

AMERICA LATINĂ S-A PUS ÎN MIȘCARE

Desen din ziarul japonez „Jimmin Jiho”

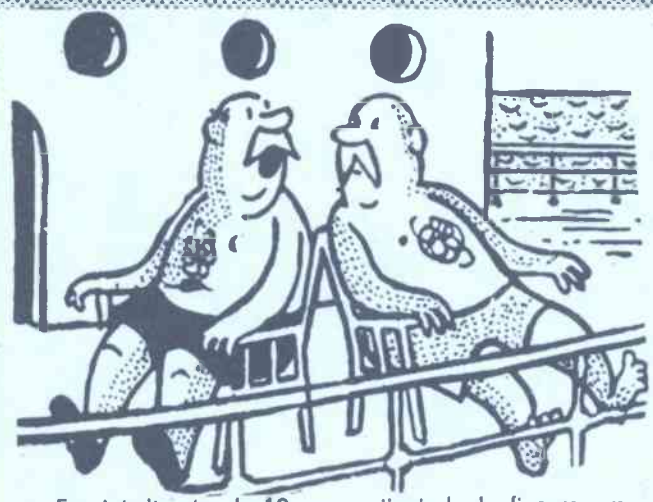
ABSTRACTIONISMUL CONTEMPORAN

— Cît este de autocritic!
Desen de DENNIS (din ziarul englez „Reynolds News”)

MILITARISTUL: — Iată-l, pericolul comunist...
Desen din ziarul german „National-Zeitung”

— Eu sînt director la 12 companii și de la fiecare am cîte un concediu de o lună.
Desen de ECCLES
(din ziarul englez „Daily Worker”)

Desen de F. WRIGT
(din revista americană „U. E. News”)

— Stai pe aproape, s-ar putea ca pînă în anul 1970 să reușești să intri în școală.
Desen din ziarul englez „Daily Worker”

Un Student

de CONSTANTIN OTTESCU

Nu! Cișmigiul nu-l îmbie
Cu florile care-și presară
Simetrica lor armonie
În fiecare primăvară,
Nici apa din avuz ce zboară
În falduri largi de curcubeu,
Nici vrăbiile ce, spre seară,
Stau la colocviu cu Orfeu...

La curs, o dată nu-nțirzie.
Cu o frecvență exemplară
E punctualitatea vie
Chiar cu... nuanță tipică...
Dar când ceasornicul măsoară
Al cursurilor lung traseu,
Studentul nostru se coboară
Într-un colocviu cu... Morfeu.

Cînd nu-i la curs, atunci se știe
În bibliotecă-și desfășoară
Activitatea cenușie
Cu o perseverență rară.
De fapt băiatul se prepară:
Pe sub tratatul gros și greu
Citește „Sportul“ pînă iară
Intră-n colocviu cu Morfeu...

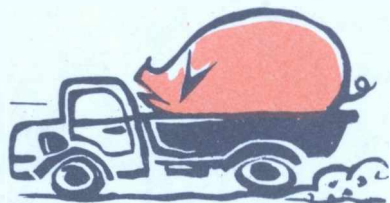
Concluzie

O, asule în reverie,
Tu vei ajunge, ți-o spun eu,
Docent în somn și lenevie
Și asistent al lui Morfeu!

ISTORIOARE INSTRUCTIVE

Porc în autobasculantă

Tovarășul Pecmezian Arșag, economist principal la „Trustul de construcții și instalații electrice“ din București, calea Moșilor nr. 158 (detașat la Grupul de șantier nr. 2 de la Termocentrala Borzești), a cumpărat de la târgul din Huși un porc în greutate de 130 kg. Grijuliu față de soarta viitorilor caltaboși, n-a transportat porcul, de la Huși la Borzești, cu trenul, într-un vulgar vagon de vite, ci l-a plimbat confortabil cu... autobasculanta întreprinderii. Ba i-a construit porcului, în autobasculantă, și o confortabilă cocină din scînduri de la șantierul din Huși al întreprinderii, procurate fără vreo... repartiție specială sau cu vreo aprobare a conducerii.

Dar șefii numitului proprietar al porcului s-au dovedit mai puțin „civilizați“: pentru utilizarea abuzivă a autobasculantei l-au tratat pe tovarășul economist cu „mustrare scrisă cu avertisment“, iar materialul lemnos al întreprinderii, folosit în interes personal, i l-au imputat.

— De ce ne tratați în felul acesta, pe mine și pe porcul meu?... ar fi întrebat sancționatul.

— P-orcine l-am trata la fel!... i s-ar fi răspuns.

Ii stă scris pe frunte!

Ce ți-e sortit, în frunte ți-e scris!... zice o vorbă bătrânească interpretată uneori ca o superstiție.

Că tovarășul președinte Pelmuș e superstițios, nu s-ar putea spune. E mai degrabă... super-sentențios.

Tovarășul Pelmuș Constantin, președintele Sfatului popular al comunei Siriu (raionul Cislău, regiunea Ploiești) este, în felul său, un filozof: săvîrșește fapte făloase și vorbește în sentențe. Socoate că, purtîndu-se cu cetățenii urît, este spre fala sa, iar cînd le vorbește sentențios (adică de sus și arțăgos) emite cugetări originale, ca acestea: „cînd vorbești cu mine, să tac!“ sau: „cu mine n-ai ce discuta!“ sau: „vrei nu vrei, trebuie să zici ca mine!“ sau, avînd pesemne ca ala din poezie „șapte vieți în pieptu-i de aramă“ și viînd să-și dea... arama pe față, zice: „uită-te bine! pe fruntea mea scrie președinte!“

Totuși, asemenea multor altor filozofi, ar fi posibil ca și tovarășul Pelmuș să se înșele. Poate că pe fruntea sa nu stă scris chiar președinte, sau numai președinte. Poate că mai stă scris și: viitor... fost președinte.

9 adrese în 9 plicuri

La întreprinderea raională de industrie locală „1 Mai“ din Tecuci, spiritul de economie e în floare.

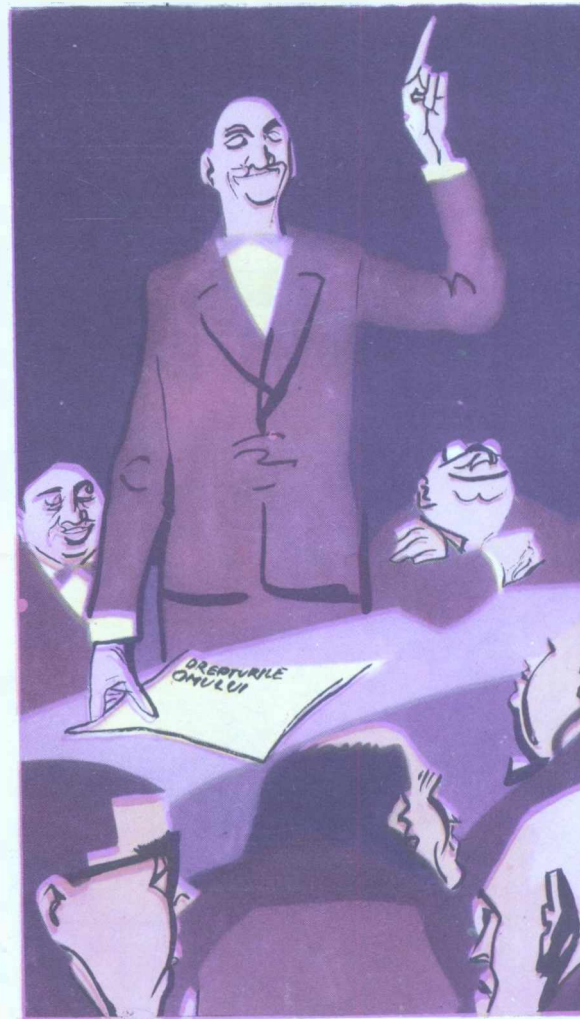
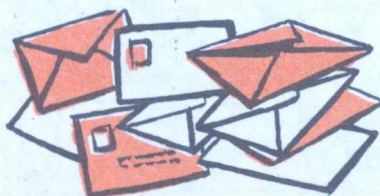
Această întreprindere a expediat unei aceleiași întreprinderi (I.C.R.M. Galați), în aceeași zi, 9 adrese (cu numerele: 145, 149, 150, 498, 500, 501, 502, 503 și 504), în mod economic: fiecare adresă în cite un plic. Adică 9 adrese în 9 plicuri.

Dacă principiul economiei n-ar fi fost, la această întreprindere, activ, cele 9 adrese ar fi fost expediate într-un singur plic.

Întrebată de ce a procedat cum a procedat, registratoarea Bubulac Nicoleta a răspuns:

— Din economie. Și fiindcă am avut de expediat 9 adrese. Ar fi însemnat o mare risipă, dacă — avînd de expediat o singură adresă — aș fi introdus-o în 9 plicuri.

C. CRISTOBALD

Susținem drepturile omului.

AGENȚIA DE ȘTIRI URZICA — COMUNICĂ:

QUITO (statul Ecuador) — După cutremurul de pămînt și inundațiile de primăvară, în orașul nostru a început să bîntuie campania electorală. Noua calamitate nu este însoțită nici de furtuni, nici de descărcări electrice. Este însoțită de agenți și candidați. Numai discursul candidatului Velasco Ibarra s-a soldat cu 27 victime — 7 morți și 20 răniți. Dacă se înmulțește numărul discursurilor, alegerile nu se vor mai putea ține din lipsă de... alegători. Întrebat de reporterul nostru special ce părere are despre alegeri, unul din alegători a declarat:

— Mai bine cutremurul!

★

JOHANNESBURG — Se anunță oficial că în oraș domnește ordine deplină. Nu este adevărat că populația de culoare este pusă la munci auxiliare și înjositoare. Acest lucru pot să-l declare chiar servitorii comandamentului nostru, care sînt, cu toții, negri localnici. Nu este adevărat că în oraș se fac arestări — și acest lucru îl pot declara chiar cei 32 negri care săptămîna trecută s-au internat de bună voie în închisoarea din localitate, de unde au evadat tot de bună voie și pînă în prezent n-au putut fi prinși. Intrucît n-au putut fi prinși, ei n-au putut fi nici arestați, ceea ce dezmente știrea arestărilor, lansată de anumite persoane suspecte, din care o parte au și fost prinse de noi și condamnate...

★

HAMBURG — A apărut de curînd volumul „Minciunile lui Ulisse“ în care autorul, un oarecare Paul Rassinier, face monografia lagărelor de exterminare hitleriste. Și, după îndelungi cercetări, autorul ajunge la concluzia că lagărele... n-au existat. „Execuțiile în camerele de gazare — spune autorul — nu sînt decît scornirile unor preținși martori oculari...“ Acești martori oculari nici nu sînt numeroși. E și normal: toți ceilalți martori au murit gazați.

VICTOR PIȚIGOI

Desen de M. GION

Scrisoare de mulțumire

Talentului asasin Heinz Pohlman
Inchisoarea din Frankfurt — strict personal —

MULT STIMATE DOMNULE CRIMINAL,

Felicitări, felicitări, de trei ori felicitări! Ești cineva. Dar și noi sîntem cineva. Ești cineva pentru că ai ucis într-un mod atît de ingenios pe o oarecare Rosemarie Nitribitt și sîntem cineva pentru că am valorificat ideea dumitale în artă. Două filme, un roman, nenumărate nuvele, reportaje, articole de gazetă etc.; iată numai cîteva din roadele strălucitei dumitale crime, o adevărată binefacere în lumea literelor și a artelor.

Am citit în ziare că mobilul crimei a fost un fleac de 18 000 mărci. Modestia d-tale ne-a uluit. Noi, din ideea asta, am scos mii de dolari, lire, franci etc. Plus gloria. Ce e drept, glorie ai și dumneata, cel puțin egală cu a noastră. Timp de trei ani numele victimei a stat în pagina întîii a ziarelor. Acum, te cunosc pînă și copiii. Dar trebuie să recunoști: te cunosc datorită nouă. Dumneata ai făcut celebre filmele și romanele noastre. Filmele și romanele noastre te-au făcut celebru pe dumneata. Pentru asemenea idee măreață e o plăcere să stai cîteva ani închis într-o închisoare din lumea noastră liberă. Dar în curînd ai să ieși. În curînd, vei fi din nou liber, stimat domnule asasin, și atunci inspirația dumitale creatoare va putea din nou să se dedice artei pentru artă. Spune cu mîna pe conștiință: ce ai de gînd? Avem mare nevoie de subiecte originale, rupte din viață, din viața gangsterilor, din viața asasinilor, din viața cadavrelor.

O, scumpul nostru asasin, nu ne lăsa, dă-ne iarăși, ca și altădată, cadavrul nostru cel de toate zilele. O cere scena. O cere ecranul, o cer librăriile. Aruncă-ți ochii pe fereastră și vezi forfota din stradă. Tineri, copii, femei, bătrîni. Toți aceștia sînt pentru tine și pentru noi materie primă. Nu lăsa să-ți scape. Nu lăsa să ne scape. Dă-ne subiecte de care avem așa mare nevoie!

Vivat arta! Vivat crima! Vivat arta prin crimă, vivat crima prin artă, vivat scumpii noștri asasini care ne-au făcut scriitori, vivat scumpii noștri scriitori care v-au făcut asasini! Ura!

UN GRUP DE Scriitori din „LUMEA LIBERĂ”

APRECIERI VALOROASE

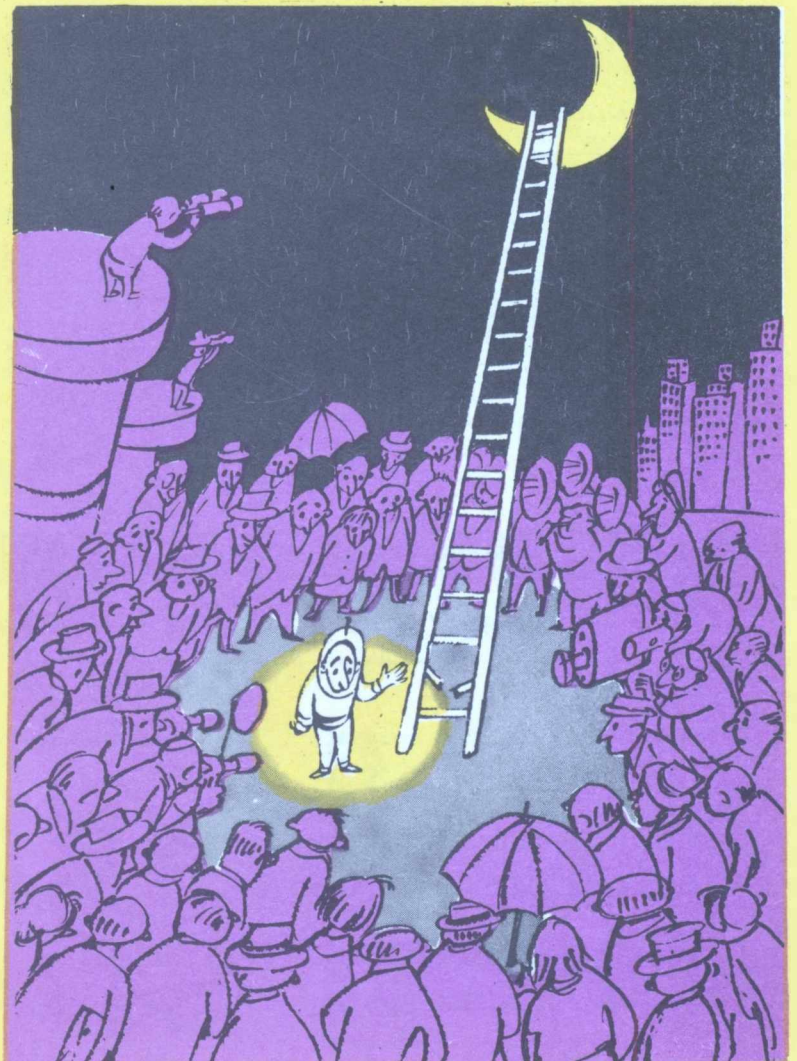
Grav, renumitul critic muzical
s-a pronunțat și el într-un tîrziu:
„Concertul dumitale-i bun, e viu...
voi scrie despre el în „The Journal”.

Mai vreau amice chiar să te previu
că-apreciînd talentu-ți colossal
mă mai gîndesc să-ți iau, eventual,
și pentru „The Music” un interviu!”

Compozitorul, debutant, privi
spre renumitul critic new-yorkez
și, emoționat, abia șopti:

„Pentru aceste vorbe calde, mari,
nu știți maestre cît vă datorez”...
„Ba știu, trei-patru sute de dolari!”

AL STOIAN

— Domnilor, s-a defectat cea de-a doua treaptă!

Desen de ADRIAN LUCACI

UN OM

interesat

după I. BILANIN

A venit la G.A.S.
Cu un aer grav,
Un tovarăș care se
Lăuda grozav...

Că e nemăiintâlnit
Iubitor de vite...
(Cite unul, nou venit,
Spune și promite!)

A văzut de la-nceput
Secțiile (șapte!)
Și teribil i-au plăcut
Vacile cu lapte!

Cu un zîmbet calm, senin,
Dumnealui, ca oaspăt,
A băut o cană din
Laptele cel proaspăt.

A propus pe loc, apoi,
Ca-ntr-o săptămînă
Să se fabrice la noi
Brinză și smîntînă.

Discutînd ling-un hîrdău
Chestii de-amănunt,
A conchis că n-ar fi rău
Să producem unt.

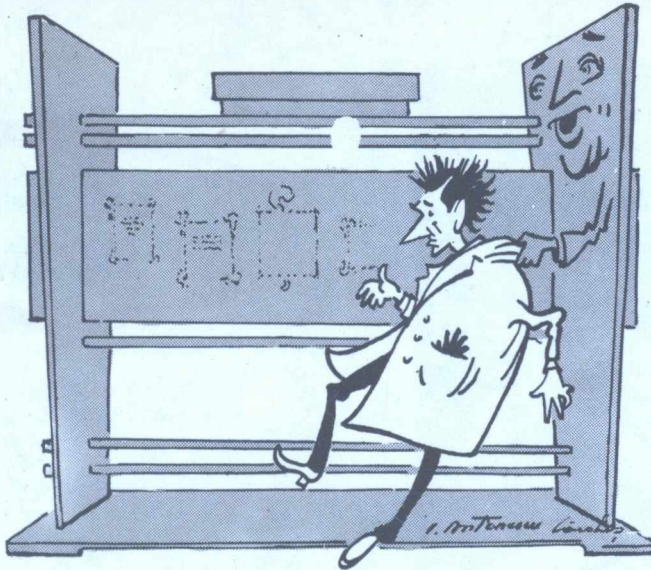
(Între timp își întindea
Mîna, fără preget,
Și în vreme ce vorbea
Se lingea pe-un deget!)

După fapte (mai ales!)
Am dedus ușor
Că arată interes
Pentru-acest sector.

De-ai fu-ntrebat în cor,
Prinș ca-ntr-un inel:
Ce-o să facă-n viitor
Stînd acolo, el?

Și-a răspuns după cît știm
Cînd l-am întrebat:
„Am de gînd să țin regim“.
(Un regim lactat).

I. STELIAN

GAZETA: — Alo!!! Tovarășe, după ce nu scrii
nimic pentru mine, nici nu mă citești?

Desen de ANTONESCU CĂRBUȘ

— Îți spun eu, ritmul construcțiilor este o
poveste. Acum trei săptămîni construcția asta
se afla în același stadiu.

Desen de BOTOȘENEANU IOSIF

UNII UNA, ALȚII ALTA

Gabaritare

Una zice sfatul, alta zice O.R.I.F.
Sfatul popular al raionului Sibiu
(răspunzînd sesizării *Urzicii*, de-
terminată de semnalarea unui co-
respondent voluntar din orașul
Sibiu) zice așa: Lucrările la cana-
lul de desecare din comuna Tălma-
ciu, care ar reda agriculturii un
vast teren inundabil, începute în
iunie 1959, nu sînt terminate in-
tegral nici azi, fiind gata numai
canalul principal, nu însă și cana-
lele secundare. De vină e O.R.I.F.-
Stalin, deoarece continuă să nu
trimită „tabelele de gabaritare“,
fără de care aceste canale secun-
dare nu pot fi efectuate.

O.R.I.F.-Stalin (Oficiul re-
gional de îmbunătățiri funciare)
zice... altfel: Ba am trimis tabelele
de gabaritare, încheind și proces-
verbal cu sfatul popular comunal.
De vină că nu pot fi executate
și canalele secundare este Sfatul
popular al comunei Tălmaciu din
motivele cutare și cutare

Urzica (adresîndu-se Sfatului
popular raional Sibiu): Auzi ce
zice O.R.I.F.-Stalin!

Sfatul raional Sibiu: Da' de
unde! Citiți alăturatul referat, în-
tocmit de șeful Inspecției I.T.P.,
care a anchetat la fața locului:
Nici pînă azi, O.R.I.F.-Stalin
n-a trimis tabelele de gabaritare
pentru canalele secundare. În pro-
cesul-verbal pe care-l invocă se
indică numai lungimea și cubajul
canalelor, nu și gabaritarea.

Observația *Urzicii*: Și contra-
zicerea continuă, în vreme ce efec-
tuarea canalelor... stă pe loc. În
asemenea condiții, chestiunea acestor
tabele de gabaritare începe să
devină (gabari)tare neserioasă.

Gentilețe

Una zice casiera cinematogra-
fului, alta zice Intreprinderea cine-
matografică.

Tovarășa casieră Mandicescu Ro-
dica de la cinematograful „23 Au-
gust“ din Suceava zice... dar cite
nu zice! Se poartă necuviincios cu

spectatorii, vorbindu-le răstit și
uneori amenințîndu-i. În plus, sub
pretext că n-are mărunțis, nu dă
rest, însușindu-și diferențele.

Intreprinderea cinematografică
regională Suceava zice altfel. Nu
zice, adică, urît. Zice... cu genti-
lețe: E adevărat, casiera Mandi-
cescu Rodica așa se poartă. Dar
ce putem face! I-am atras în ne-
numărate rînduri atenția, am și
sanționat-o, dar fără efect. Incer-
cați și dv., poate veți reuși s-o
ajutați într-un fel.

Urzica: Vai, cum să facem noi
una ca asta! Să încălcăm atribu-
țiile dv.? Apreciem mult gentile-
țea cu care o... sanționați pe casi-
era abuzivă, fără a reuși să rezol-
vați definitiv acest caz, dar noi
nu putem s-o ajutăm pe subalterna
dv. Noi putem, cel mult, să vă
ajutăm pe dv., iar dv. — ca for-
ierarhic superior al dînzei — s-o
ajutați pe dumneaei.

Considerați-vă... ajutați.

CRISTEA BOLDU

6

Peripețiile lui Nae Șamălie

Desen de PAVEN

CINEMA

— Dar de timpul pierdut în sală cine răspunde?

UNOR RESPONSABILI SPORTIVI CARE SE OCUPĂ DOAR DE FOTBAL

— Problema tratată în stil antic —

RECITATORUL ÎN TOGA:

*Iubiți urmași. Din veacuri îndepărtate-n timp,
Cobor eu, responsabil cu sportul, în Olimp.
Să îmi revărs mirarea adincă-ntr-o epodă
Și să vă-ntreb: de ce e doar fotbalul la modă?
Olimpicele sporturi, cu zeci de variante,
Vă par atât de fide și neinteresante?
De ce nu vă-nălzește un strașnic pentatlon?
Doar pentru că la mijloc nu este și-un balon?
Dacă și noi, cei antici, iubeam numai balonul
Ați fi știut, de pildă, ce este marathoul?
Neptun, jucînd chiar polo, în valuri înspumate
Ar fi mai stat în apă, de nu știa să-noate?
Și ce făcea Ulisse, cel foarte năzdrăvan,
De nu-nvăța hipismul, cu calul său Troian?
Ba eu sînt de părere că însuși tata Noe
N-ar fi pornit cu arca, de n-ar fi fost... canoe!
Dar voi? La voi sînt unii ce nu știu altceva
Decît să joace fotbal, uitînd de G.M.A.
Păi dacă-n vremea voastră m-aș transfera, e clar
M-ați încadra îndată... rezervă la portar!
Pe Diogene însuși l-ați pune în mișcare
Pentru că ar pricepe ce este-o luminare...
Pe discobolul antic, iubiții mei urmași,
L-ați transforma — probabil — în centru-înaintaș!
Pegasului cel falnic, cu aripi la copite,
L-ați zice... Suru și-apoi ca inter l-ați trimite.
Viteazul Agamemnon v-ar fi și el pe plac
Și l-ați plasa, pesemne, pe... linia de atac!
Și chiar pe zeul Amor cu arcu-i formidabil
L-ar coopta juniorii, că trage... imparabil
Ei, nu! Destul cu gluma! Puteți face eforturi
Să știți nu numai fotbal, ci cît mai multe sporturi
Mai am o rugăminte! Să nu vă lase reci:
(Pleacă, se oprește)
Aș vrea două bilete, duminică la meci!*

S. M. RUSU

urzica

REVISTĂ DE SATIRĂ ȘI UMR
Redacția: Calea Victoriei nr. 25. Telefoane:
Secretariat: 15.38.56; Secția scrisori: 14.60.34
Secretariat de redacție 14.28.15; Interurban 27

Prezentarea grafică: STIX CIUVETESCU

TIPARUL EXECUTAT LA COMBINATUL POLIGRAFIC
CASA ȘTIINȚII „I. V. STALIN” — BUCUREȘTI

Of-ul dactilografelor

*Dragi colegi din secții administrative
N-am vrea să ne credeți, poate, abuzive,
Dar nu se mai poate, rugăm respectuos,
Căci de-un timp cușitul ne-a ajuns la os.*

*Ne-ar fi randamentul mai apreciabil
Dacă scrisul vostru ar fi descifrabil.
Nu sîntem experți în grafologie
(Preferăm experiența în caligrafie).*

*Mulți din dumneavoastră, poate plictisiți,
Scriți cum scriu rețetele doctorii grăbiți,
Unii au scris mare, scris de om semeț;
Ce folos că-i mare, dacă... nu-i citeț?*

*Pentru-aceste scrisuri hide și diforme
Medo-caldeene sau cuneiforme
Tot dactilografa, biata, e de vind
Dacă-a scris „girafă” în loc de „găină”!*

*Versurile-acestea (poate ușurele)
După cum se vede n-au greșeli în ele.
Asta însă nu e vina dumneavoastră:
Le-am scris la mașină după ciorna noastră.*

Un grup de dactilografe de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”

p. conf. CRIȘAN ANDREI

Dragă Urzico

La restaurantul Dofteana, raionul Tg. Ocna, s-a introdus o nouă metodă de deservire a consumatorilor: aceștia vin, aleg de la bufet produsul dorit, plătesc și apoi sînt trimiși acasă să-și aducă ambalaj. Produsele pentru acasă se servesc cu ambalajul clienților; în asta constă noutatea metodei.

Bineînțeles că acest procedeu nu este pe placul cumpărătorilor, dar îi place mult gestionarului care rămîne cu hîrtia destinată ambalării.

Servește-l tu, dragă Urzico, cu o țeapă, dar vezi să fie așa cum îi place gestionarului nostru: fără ambalaj.

Neamțu Constantin
com. Dofteana
reg. Bacău

DRAGĂ URZICO,

S-ar putea spune că „șoferului îi șade bine cu drumul”, dacă n-ar fi vorba de unii șoferi de la I.R.T.A. Pitești, cărora nu le șade bine cu... strada Mircea Vodă.

Ei au transformat strada în garaj, unde își gareză mașinile în timpul nopții, la ieșirea din cursă, împiedicînd circulația și tulburînd liniștea locatarilor. De ce nu duc mașinile la garaj? S-au gîndit că un șofer care se respectă nu poate veni pe jos pînă la domiciliu, așa că toți vin acasă cu mașinile întreprinderii.

Rugăm I.R.T.A. Pitești să ia măsurile necesare. Pentru că le-o fi comod șoferilor cu mașina la scară, dar nouă nu ne priește somnul cu mașina la pat.

Dinuța Constantin
Str. Mircea Vodă, 21
Pitești

URZICUȚO,

Nu știai poate, pînă acum, că tov. Feișeanu Georgeta, felcerița noastră cea de toate zilele, este foarte pricepută în mînuirea acului? Ți-o spunem noi: lucrează mi-

nunat, dar nu cu acul seringii, ci cu un ac obișnuit de cusut. Să nu crezi că ne face injecții cu acest ac; își face ei... zestre. Și e așa de absorbită de acest lucru, încît nu mai face nimic altceva.

Intr-o zi i s-a făcut rău tovarășei Peșceanu Neaga, care lucrează în hala B. Fiind chemată de urgență să-i facă o injecție, felcerița a refuzat să vină, motivînd că nu-și poate lăsa acul (de cusut) din mînă fiindcă are de lucru.

Noi, Urzicuțo, n-avem nimic împotriva ca tovarășa Feișeanu să-și facă trusou, dar să și-l facă pe timpul ei și nu pe sănătatea noastră.

Un grup de muncitori de la Combinatul pentru industria-lizarea lemnului-Brăila

URZICO DRAGĂ,

Am descoperit originea expresiei „trei ceasuri rele”. Această expresie a pornit în circulație din gara Timișoara. Aci sînt într-adevăr trei ceasuri rele: unul pe fațada gării, altul în hol și al treilea pe peron. Fiecare dintre aceste ceasuri electrice de tip C. F. R., își are mersul lui: unul merge ca marfa, altul ca personalul, altul ca acceleratul. Pînă să-ți dai seama cam ce oră este, trenul trece și ceasurile rămîn... în gară, împreună cu călătorii care au avut nenorocul să se orienteze după ele, așa cum am pățit și eu.

Am auzit, dragă Urzico, că pe lîngă „Mersul trenurilor” are să se editeze o broșură specială pentru gara Timișoara, cu „Mersul ceasurilor”, dar nu cred să fie adevărat. Cred că ar fi mai simplu să se pună la punct ceasurile. Să fie într-un ceas bun... hotărîrea organelor C.F.R. în această problemă care trebuie rezolvată în mod expres.

L. Dunajec
Timișoara

**ÎNALTE RAȚIUNI DE STAT
DICTEAZĂ POLITICA NOASTRĂ**

sen de EUGEN TARU